

YETVART DANZIKYAN: Palyaçolar, parazitler; Ermeniler, Yahudiler...

Posted on 12/09/2014

Etyen Mahçupyan bir zamandır Ermenilerin ve azınlıkların niçin AKP'li olmadıklarına kafayı takmış durumda; köşesinden sık sık bu konuya -tutarsız argümanlarla- sinirleniyor. Bu kez de, yine Akşam gazetesinde, kimi Ermeni aydınları palyaço olmakla suçladı. Şöyle dedi: "Ermeni 'aydınları' diye ortalıkta dolaşanların büyük kısmı utanç verici bir yüzeysellik ve kabalık sergiliyor. Kendilerini seyre gelmiş sol/liberal 'aydın aristokrasisinin' alkışını almak için, burunlarına kırmızı toplar yapıştırmış, yeri geldiğinde taklalar atan palyaçolar gibiler."

Yazıda, bu kesimleri alkışlayanlara yönelik, 'parazit', 'şarlatan' gibi suçlamalar da var.

Mahçupyan'ın soğukkanlılığını ve mantık dizgesini neredeyse tamamen kaybettiğini düşünüyorum. Ancak buralara gelmeden önce, şikâyet ettiği bir konuda haklı olduğunu söylemem gerek: Mahçupyan ve kimi Ermeni gazetecilerin/yazarların neredeyse körü körüne bir AKP yandaşı haline gelmesinin, kamuoyunda 'Ermenilik' üzerinden okunması, anlaşılması ve böyle mesele edilmesi... Son aylarda tanıştığım birçok insanın ikinci, en fazla üçüncü cümle olarak bana bu meseleyi sorması, gayet problemlidir; Mahçupyan ve diğerlerine dair eleştirilerde konunun hemen 'Ermenilik' meselesine bağlanması da öyle. Ben nasıl AKP yanlısı -ya da muhalifi- yazarları nasıl 'Türklük' ya da başka bir etnik kimlikle ilişkilendirmiyorsam, Mahçupyan ve benzer durumdaki kişiler için de aynı şey geçerli olmalı. Mahçupyan da, "Afedersiniz Ermeni" meselesinde kendisine bir Ermeni olarak yaklaşılmasından, ısrarla tepki istenmesinden ve beklenen tepkiyi vermeyince 'ırkını satmış' biri olarak damgalanmaktan şikâyetçi. Burada haklı.

İki haftadır Ermeniler ve azınlıklarla ilgili yazdıkları ve bu son palyaço meselesine gelince...

Benzer bir tavrı kendisinin de sergilediğini söylemek gerek. Öncelikle azınlıkların ve Ermenilerin AKP'ye niçin sempatiyle yaklaşmadıklarını bir türlü anlayamıyor Mahçupyan, ve bu yüzden öfkeleniyor. Sağa sola hakaretler yağdırıyor. Ona bir kere şunu hatırlatmak isterim: Kendisi nasıl gerekli gördüğünde 'Ermeni' gibi davranmayabiliyor, gerekli gördüğünde ise içeriden konuşacak derecede 'Ermeni' gibi davranabiliyorsa, başka azınlık toplumu üyeleri de böyle davranabilir. Azınlıklar için hayatta her şey AKP'nin eski hükümetlere oranla daha hayırhah davranması olmayabilir. Azınlıklar ve Ermeniler de bu kimliklerini 'her şey'in önüne koymak istemeyebilir, bunu tercih etmeyebilirler. Mahçupyan kendine tanıdığı bu hakkı/lüksü neden diğer azınlık toplumu mensuplarından esirgiyor?

Yahudiler ve Ermeniler, diyelim, AKP'nin bu dindar/kindar kuşak yetiştirmeye dayalı eğitim politikasına karşı çıkabilirler. Kentsel dönüşüm ve talan politikalarına karşı çıkabilirler. Polisin her toplumsal vakada sert tavır almasından yılmış olabilirler. Gayet güçlü görünen yolsuzluk iddiaları yüzünden AKP'den hazzetmiyor olabilirler. Kendilerini ısrarla AKP'ye çağırانların, iki yıl önce Cemaat'e laf ettirmezken, şimdi en azılı Cemaat düşmanı kesilmesinden huylanmış ve bu kesimi tutarsız, liderlerini korumak için her türlü argümanı kullanabilecek tıynetle, bireysel tutum alamayacak/alamayan insanlar olarak görmüş olabilirler. Yine kendilerini ısrarla AKP'ye çağırانların ve AKP'nin, Hrant Dink cinayeti davasındaki performansını en hafif tabirle 'hayal kırıklığı' ve riyakârlık olarak tanımlamış olabilirler. Bunların hepsi olabilir ve kimi Ermeniler, kimi azınlıklar AKP'yi sevmiyor olabilir. Ve elbette, azınlıklar ve Ermeniler, bütün bunların ötesinde, 'eski devlet'in süt kardeşi yeni devletin Sünni merkezli siyasetinden de huylanıyor olabilirler, ki buna hakları vardır - hele ki burnumuzun dibinde 1915'in neredeyse bir tekrarı yaşanır ve bütün bu tabloda AKP'nin katkısı ayan beyan ortada duruyorken.

Bu manzara içinde kimi Ermenilerin AKP muhalifliğini sol kamuoyundan alkış almak için icra ettiğini düşünmek ve söylemek, bir hıncın, yazının başında da bahsettiğim gibi, "Niçin AKP'yi sevmiyorlar?" kızgınlığı ve hıncının ürünü. Burada yapacağımız şey, temel ilkeleri saptamak: Her Ermeni ve her azınlık toplumu mensubu AKP'den hazzetmek zorunda değil.

Nedenlerini kabaca tarif etmeye çalıştım. Bu konuda ısrarcı oluyorsanız, başka bir açıdan özcülük yapıyor ve Ermenileri, azınlıkları “AKP size iyilik yaptı. Bu iyiliği alın, oturun, sağa sola bulaşmayın ve sesinizi çıkarmayın” kafesine hapsetmeye çalışıyorsunuz demektir. Bu, sadece Ermeniler ve Türkiye’deki azınlıklara değil, dünyanın hiçbir yerinde bir azınlık toplumu üyesine teklif edilecek bir şey değil. Ve bunu yapmak, bu ülkede yıllardır değişmeyen çoğunluk-azınlık dengesini, hiyerarşisini yeniden kurmak, yeniden üretmek demek. Üstelik, çok basit suçlamalar eşliğinde... Mesele şu: İktidar içinden konuşan bu ağız, Ermeniler ve Yahudiler için ikinci bir otorite ve ikinci bir ‘baskı’ aygıtına dönüşmüş durumda. Üstelik en ağız bozuğundan... Burada asıl hikâye, liberal olarak bilinen bir aydının bu hale düşmüş olması.

not: Geçen haftasonu KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Cemil Bayık, Vatan gazetesinden Ruşen Çakır’ın sorularını yanıtlarken, HDP’nin seçim performansına dair değerlendirmesinde, partinin ‘Beyoğlu’ marjinallerinden kurtulması gerektiğini söyledi. Hatırlarsanız, Gezi zamanı AKP de sokağa çıkanların önemli bir kısmını ‘marjinal’ olarak değerlendirmişti. O vakitler bu kategorileştirmeye epey itiraz etmiştik, ancak Bayık söyleyince maalesef öyle olmadı. Genişçe bir çevre “Kim bunlar?” diye tahmin yürüttü. Öncelikle, ‘marjinal’i tanımlamanın bir otorite ve ‘merkez’ olmakla irtibatlı olduğunu söyleyelim ve bu ‘merkezci’ dilin siyasal Kürt hareketine pek yakışmadığını. HDP, ezilen kesimler arasında bir ayrıma gitmeme ve tüm bu kesimleri kucaklama iddiasıyla yola çıktı ve bu yüzden bu derece destek gördü. HDP ya da siyasal Kürt hareketi şu ya da bu nedenle kendisine destek verenlerden birine bile “Siz hele şöyle arkaya geçin biraz” derse, iddiasına kendi elleriyle en büyük darbeyi vurmuş olur. Neyse ki, Sırrı Süreyya Önder’in son sözleri bu ihtimale pay bırakmıyor.

Kaynak: [AGOS](#)